

de analyser, der finder sted andre steder. Med hensyn til den overordnede planlægning, som fru Charlotte Fischer mener måske ikke skal ske på det her område, vil jeg sige, at den synes jeg blot skal ske. Vi har jo netop set andre områder inden for det her sundhedsvæsen, hvor man ikke har formået at gøre det på en rigtig god måde – EPJ kan nævnes som et eksempel.

Jeg siger tak for behandlingen af forslaget, og vi har selvfølgelig taget til efterretning, at man ikke slutter op om det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et uafhængigt organ, der godkender politiske partiers navne.

Af Kristen Touborg (SF), Pia Gjellerup (S), Ole Glahn (RV), Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 15/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg imødeser egentlig en relativt hurtig behandling af det her beslutningsforslag, fordi situationen jo er den, som jeg allerede har oplyst over for Folketingets Kommunaludvalg, at regeringen har tilkendegivet, at vi i næste folketings-samling vil fremsætte et forslag til ændring af folketingsvalgloven, hvor vi vil foreslå at udvide det eksisterende Valgretsnavns kompetence-

område til at omfatte sager om godkendelse af partinavne.

Kl. 17.35

Det har jeg meddelt i et brev til Folketingets Kommunaludvalg den 16. februar. Det betyder jo, at regeringen sådan set forholder sig meget positivt til det første og vel også det vigtigste element i beslutningsforslaget her, om end regeringens bud på et design er lidt anderledes. Hvis det bud er en for forslagsstillerne tilfredsstillende løsning, kan diskussionen jo stoppe her, for i det ligger der altså en positiv tilkendegivelse over for det element i beslutningsforslaget, der går ud på, at sager om godkendelse af partinavne skal behandles af et uafhængigt nævn.

Så værktøjet har regeringen altså besluttet sig for at tage i brug. Hensigten er en anden end det, der ligger i den beslutning, forslagsstillerne her anfører, for regeringen mener ikke, at der kan rejses tvivl om uvildigheden ved den nuværende behandling af sagerne – på ingen måde. Som ordningen er nu og i øvrigt har været i mange, mange år sørger ministeriet, uanset om ministeren kommer fra det ene eller det andet eller det femte parti, straks for, at sagen overføres til en anden ministers ressort, hvis ministeriet får en ansøgning om en godkendelse af et partinavn, hvor der kan rejses tvivl om ministerens habilitet.

Det er som bekendt sket i en række sager, hvor der har været ansøgt om godkendelse af navne, og hvor det er blevet vurderet, der har været risiko for forveksling med det parti, jeg selv tilhører, Venstre, Danmarks Liberale Parti. I de tilfælde er det i praksis foregået således, at sagerne fortsat behandles af Indenrigs- og Sundhedsministeriets medarbejdere, men under justitsministerens ansvar, og derfor har der ikke været og kan der ikke være nogen tvivl om, at alle sager om godkendelse af partinavne er blevet behandlet korrekt.

Men sagerne har jo givet regeringen anledning til at overveje, om det er hensigtsmæssigt, at forskellige ministre er ansvarlige for behandlingen af disse sager. Og jeg – og dermed også regeringen – er nået til den konklusion, at det er vigtigt at sikre, at samme organ er ansvarligt for alle sagerne, uanset hvilket partinavn der ansøges om, og uanset om der er en eventuel forvekslingsmulighed med eksisterende partier.

Jeg har så også den holdning, at vi jo lige så godt én gang for alle kan fjerne enhver mistanke om, at sagerne ikke behandles neutralt og uden skelen til partipolitiske interesser, uanset hvor